

1832

ARNHEMISCHE

COURANT.

Donderdag-Avond

den 27-December.

GRAVENHAGE, den 26sten December.

Eene depêche van den Generaal-majoor Wildeman, Opperbevelhebber der vesting Breda, gisteren morgen per estafette aan Z. Exc. den Directeur-generaal van Oorlog overgebracht, en de aankondiging behelzende, dat de 1ste luitenant Heerbusius, adjudant van den generaal-majoor de Ravage, van de bezetting van het kasteel van Antwerpen, zich, verzwaard van een Fransch gezantschap-secretaris en officier, aan de voorposten te Groepzundert had aangemeld, en dat omtrent de teerting van de twee staatsgemaakte Heeren op ons grondgebied bevelen werden verzocht, deed al dadelijk vermoeden, dat er gewichtige mededeelingen van wege den Opperbevelhebber van het kasteel konden worden te gemoet gezien. Te 1 ure na den middag kwam genoemde 1ste luitenant Heerbusius met den luitenant van Ende, adjudant van den generaal Wildeman, alhier aan, en deed, bij het overhandigen der brieven van Zijne Excellentie den generaal der infanterie baron Chassé, mondeling verstaan, dat die waardige Opperbevelhebber niet dan met weersin, door de omstandigheden gedrongen, zich in de noodzakelijkheid had gebracht gezien, om wegens de ontruiming van het kasteel eene eervolle kapitulatie te sluiten.

De minste van den generaal Chassé is van den volgende inhoud:

aan Zijne Exc. den Heer Directeur-Generaal van Oorlog.

Hoofdkwartier stad van Antwerpen, den 24sten December 1832.

De overgave, welke zich dagelijks vermeerdert, om dezen aan mij toevertrouwen post langer met eere te kunnen verdedigen, heb ik nu genoodzaakt, in waarwil van mij zelven, in onderhandeling met den vijand te treden.

De verhoudingen en omberingen, welke de soldaat sedert drie maanden ondergaan heeft, zijn boven alle beschrijving, en hebben de kracht van het parizoen geheel uitgeput.

Hierbij komt, dat het drinkwater, door het drooglopen der grachten, in de putten zoodanig vermindert is, dat men niet de grootste moeite slechts het onontbeerlijke water kon bekomen; en, tot overmaat van ongeluk, zijn de twee laatste, nog bestaande putten in den vorigen nacht door de vijandelijke bommen vernietigd.

Alle de zoo gezagde bomvrije lokalen zijn ten eenen male verwoest, zoo dat de soldaat in de poternes, kommunikatien en galerijen, onder een roofgedicht bombardement, dusdanig in eed is gedrongen, dat hij na minner dan denzelfden rust genoten wordt.

Het bomvrij hospitaal, waarin zich alle onverwondbare gewonden en amputeerden bevinden, dreigt elk oogenblik in te storten, waardoor deze ongelukkig gezamenlijk verpletterd en begraven zouden worden.

In de linker muur van Bastion II, heeft de vijand eene bres geschoten, welke 30 tot 100 ellen breed is en reeds bijna de helft der gracht gevuld heeft.

De deuren der fort is geëffectueerd en de vijand heeft slechts zijnszins te doen spelen, om de contre-escampade de gracht te doen storten, te alzo den vijand uit te voeren.

Ik heb om het hierboven aangehaalde, dat ik, de onmogelijkheid zakkende, met eenen storm af te staan, alsmede dat door het roekeloos stanschen, daaruit de tot hiertoe behaalde roem ten eenen male verloren zoude kunnen gaan, propheeten aan den maarschalk Gérard gedaan heb, om mij den aflogt vrij te laten, en mij genegen heb getoond, de door hem op den 30sten November II. gevraagde evacuatie te bewerkstelligen.

Dit heb hem van de hand gewezen zijnde, heb ik eindelijk, na een geschiedt dat niet parlementeren doorgegaan te hebben, met overleg van den raad van defensie, de kapitulatie gesloten, waarvan ik de eer heb, uitspreken te hooren over te leggen.

Ik heb mijn paven en eenige mijner officieren als krijsgevangenen aangehouden, onder voorwaarde, om het overige der bezettingen vrij naar de noordelijke provincies terug te doen keeren, doch verhoedend, dat het additioneel artikel van Uwe Excellentie ontwaren, dat de deuren voor de stad niet in de kapitulatie begrepen is, welk artikel op in-

stantelijk aandringen van den kapitein ter zee Koopman, geïntereerd is geworden. Ten gevolge daarvan was ik met denzelfden overeengekomen, om op der beste booten in de duisternis de Schelde te doop, afsakken, en de overigen te vernietigen, welk eerste geletterd voorbeeld, schijnt te weeten te zijn, dewijl ik op het oogenblik vernemen, dat slechts eene boot is afgezeild, en de elf overigen, door derzelver equipage verbrand of in den grond zijn zakkend.

Ziedaar Uwe Excellentie de ongelukkigste dag mijns levens: gaarne had ik mijne loopbaan hier door eenen luiterrijken doop geëindigd; maar zulke heeft geene plaats kunnen hebben.

Ik zal de eer hebben Uwe Excellentie bij de eerste gelegenheid diegenen te doen kennen, welke zich in dit ongelukkig beleg het meest onderscheiden hebben, ten einde derzelven aan Zijne Majestät enzen gebiedigden Koning bekend maken.

De Generaal der infanterie, Opperbevelhebber der citadel van Antwerpen, aan Zijne Majestät, naamt op de Schelde van Antwerpen.

Baron CHASSÉ.

De voornaamste bepalingen van de kapitulatie zijn de volgende:

1) De generaal der infanterie baron Chassé zal alsden maarschalk Gérard, de citadel van Antwerpen, instelflandsche hoofdstad, de vesting Burcht, de vesting de Kerk, en de vesting de Kerk, tegenwoordig den vijand, met de voortdurende oorlog, de maandhoofden overleveren.

2) Het garnizoen zal met krijgeer uittrekken, de wapens op het gewicht hebbende, en de krijgeer zullen zich oostf de vesting de Kerk, en de vesting de Kerk, naar de Hollandische grenzen stellen, te brengen, waar de wapens aan hetzelve zullen tengelegen worden, na de aflevering van de Nederlanden de overgave van de vesting de Kerk en de vesting de Kerk.

3) De heeren officieren zullen de wapens behouden, en de heeren officieren zullen de wapens behouden, en de heeren officieren zullen de wapens behouden.

4) Tot vergoeding der kosten, en vervoer, de gewonden, zieken, en de van het Hollandische, gouzer nament, waartegen geene vervoer, en de van het Hollandische, gouzer nament, waartegen geene vervoer.

5) De vloot van de koning, voor Antwerpen, is niet in deze kapitulatie begrepen.

6) De vloot van de koning, voor Antwerpen, is niet in deze kapitulatie begrepen.

7) De vloot van de koning, voor Antwerpen, is niet in deze kapitulatie begrepen.

8) De vloot van de koning, voor Antwerpen, is niet in deze kapitulatie begrepen.

9) De vloot van de koning, voor Antwerpen, is niet in deze kapitulatie begrepen.

10) De vloot van de koning, voor Antwerpen, is niet in deze kapitulatie begrepen.

11) De vloot van de koning, voor Antwerpen, is niet in deze kapitulatie begrepen.

12) De vloot van de koning, voor Antwerpen, is niet in deze kapitulatie begrepen.

13) De vloot van de koning, voor Antwerpen, is niet in deze kapitulatie begrepen.

14) De vloot van de koning, voor Antwerpen, is niet in deze kapitulatie begrepen.

15) De vloot van de koning, voor Antwerpen, is niet in deze kapitulatie begrepen.

16) De vloot van de koning, voor Antwerpen, is niet in deze kapitulatie begrepen.

derworpen, en het is dien ten gevolge, dat ik mij thans door Hoogstedenzelven met de navolgende mededeeling aan Uwe Exc. belast wende.

De Koning treedt niet in de kapitulatie als zoodanig, doch Z. M. heeft mij ook ditmaal weder de aangename taak opgelegd Uwe Exc. bij deze gelegenheid de plegtige verzekering te herhalen, dat het gedrag van Uwe Exc. en van de dappere bezetting der citadel van Antwerpen, gedurende de geheele verdediging dier sterkte, wel verre van Hoogstedenzelven iets te wenschen te hebben overgelaten, 's Konings onbepaalde tevredenheid weg draagt; dat die verdediging geheel aan Zijner Majesteits billijke verwachting heeft beantwoord; dat Hoogstedenzelve niet heeft opgehouden, gedurende al den tijd van het beleg, met innige deelneming gade te slaan het lot van zoo vele dapperen, die daarbij hun bloed voor het Vaderland hebben vergoten, en ook nog uit uw laatste rapport met ontroering heeft vernomen, hoe groot de ontberingen en vermoeijensissen zijn geweest, welke die brave bezetting zich zoo lang heeft getroost.

Na reeds aanvankelijk een blijk van Hoogstedenzelve goedkeuring, zoo aan Uwe Excellentie persoonlijk, als in uw persoon aan het gehele garnizoen der citadel, willende geven, heeft onze geëerbiedigde Koning goedgevonden U, Mijnheer de Generaal, te benoemen tot Ridder Grootkruis van de Koninklijke Militaire Willems-orde, en zulke bij besluit van 11 Januarij, nr. 65, waarvan ik het genoegen mag gemeten een afschrift hierbij over te leggen.

De waarde van deze hooge onderscheiding zal ongetwijfeld voor Uwe Excellentie groetsliks worden verhoogd door de omstandigheid, dat zij ook de eer heb U Hoog Edels Gestrenge bekend te maken, dat dezelfde Zijne Majesteit Hoogstedenzelve eigene decoratie dier orde in den vorm heeft afgedrukt, en mij dezelve, benevens het daartoe behoevende brief en het juweel, nog onlangs bij de laatste plegtige gelegenheid door den Koning zelf gedragen, heeft overhandigd, ten einde die insignia aan U Hoog Edels Gestrenge van wige Zijne Majesteit, als de Uwe te doen geworden. Zij zullen Uwer Excellentie met dezen brief worden ter hand gesteld.

Het strekt mij al verder tot genoegen, Uwer Exc. te kunnen melden, dat de Koning alle de voorloopig door Uwe Excell. gedane benoemingen tot de 4de klasse van de gedachte orde, vermeld in uw misal van den 16den dezer, No. 1736bis, onverwijld heeft gelieven te homologeren, en dat Zijne Majesteit nader zal beslissen, nopens de verdere aanbevelingen in dien misal vervat, terwijl Hoogstedenzelve met verlangens de verdere voordrachten, tot belooning, van Uwe Excell. te gemoet ziet, als de omstandigheden n zullen voorkomen te vereischen.

Nog moet ik de verzekering hierbij voegen, dat, indien het Uwer Excellentie mogt gelukken, de gekwetsten herwaarts te doen transporteren, zulke Zijne Majesteit bijzonder welgevallig zou wezen.

Ten slotte heb ik de eer U Hoog Edels Gestrenge kennis te geven, dat ik daadlijk mijnen adjutant, den kapitein Perhorst, naar de voorposten te Groot-Zundert des vertrekken, om zich aldaar te abonneren met den Franchen officier en den secretaris van legatie, die den luitenant adjutant *Meunier* daarheen hadden vergezeld, ten einde van hen te vernemen met welke voorstellen zij belast zijn; kunnende Uwer Excellentie reeds voorloopig de stellige verzekering geven, dat, wanneer die voorstellen niet anders mogten loopen, dan de ontroofing van de toren *Lillo* en *Liefdehoek*, in deszelve geen zin zal worden getreden.

Uwe Excellentie gelieve ook mijnen hartelijken gelukwensch bij deze belangrijke gelegenheid aan te nemen.

De Directeur-Generaal van Oorlog.

Bij deze slakken zijn eenige vroegere rapporten van den generaal *Chassé* bekend gemaakt. In dat van den 19den December leest men:

Heden nacht heeft de vijand zijne approach tot aan de linker-ravelijnsgracht genaderd, en heeft hij begonnen eenen dam over dezelve te werpen, dien hij tot op ontrent twee deede van de breedte gebragt heeft. Daarbij heeft hij regts op dezen dam eene dekking van schanskorven, tegen de citadel, zoeken daar te stellen. De kapitein van *Krieken*, der 9de afdeling infanterie, welke aldaar kommandeerde, dit bemerkende, liet het in de citadel waarschuwen. Een gelukkig gisteren verzekerde waalponder op de rechter face van bastion II, heeft met veel uitwerking gedurende den nacht 68 schoten daarop gedaan; de versterking van een halve compagnie flankeurs, onder bevel van den luitenant *de Ravallot*, der 10de afdeling infanterie, heeft, met de zich reeds daar bevindende 100 man, veel bijgedragen, deze proefschieting van den vijand af te wijzen, en zijnen overgang te doen staken.

In het rapport van den 21sten December:

Gedurende dezen nacht heeft het aanhoudend vuur der infanterie van het ravelijn der hulppoort, onder den als hoofd-officier fungerenden kapitein van *Tol*, en den kapitein van *Drye*, beiden der 7de afdeling infanterie, den vijand van iedere onderneming, om den dam over de ravelijnsgracht te voltooien, afgehouden, waartoe ook op een gegeven signaal de 12 ponder van bastion II medegewerkt heeft.

Van 12 uur heeft de vijand op zijne moorddadige handeldwijze het vuur gedrukt, door van de zoo lang aangekondigde reusachtige mortier gebruik te maken. De projectiel, welke twee voeten doorgedrukt heeft, is nevens het groote kruidmagazijn neder gevallen en met een vermettelijk geweld gesprongen, zonder echter eenige schade aan te richten.

En in dat van den 22den December:

De vijand werpt wederom eenige 62 lijns bommen; dezelve vallen echter op plaatsen waar geen verwoesting meer is aan te richten. Zoo het toeval wil, dat een dier projectielen op het groote kruidmagazijn valt, zoo is het zeker, dat het zelve aan den schok niet kan weerstaan.

Het grootste gedeelte der waterputten ingeschoten zijnde, zoo begint er gebrek aan drinkwater te ontstaan. De nog in staat gebleven putten leveren ledig, en ontdekken zich bloedig doorheen onder de beretting, hetwelk de pogingen om het steele water toechrijven.

Het geheel getal der naar het *Fransche* *liberé* gervatende gekwetsten en zieken bedraagt thans 280.

Ons verlies belooft, sedert mijn laatste rapport, 30 dooden en 154 gekwetsten, zoodat het gansche bedrag thans 90 dooden, 349 gekwetsten en 67 vermisten is.

Bij de landing nabij den Doel, in den voormiddag van den 23den December, waarvan wij in ons vorig nummer berigt gaven, zijn den heldendood voor het vaderland gestorven:

De 1ste luitenant adjutant *Meunier*, van de 13de afdeling infanterie.
De 2de luitenant *Paradin* of *Capelle*, van het eerste batalion van artillerie.

Terzeldier gelegenheid heeft de majoor *Bodien*, van de 5de afdeling infanterie, op het oogenblik dat hij met onverschrokkenheid zijde maken schapen tegen den vijand aanvoerde, eene zware wond door den schouder bekomen. Nog zijn gekwetst:

De luitenant *Beckwith* van *Blakland*, van de 9de afdeling infanterie; de luitenant der marine *Speelman*; de luitenant der marine *van der* en de adelborsten der 1ste Klasse *Ullrich* en *van der*. De luitenant *van der* schijnen allen of merendeels slechts licht verwond te hebben te worden.